

[Vanggaard.]

komme noget godt fra denne Regering, maa man beklage, at denne Tale har et saa ringe Indhold. Venter man derimod ikke noget godt af denne Regering, ja, saa er det kun godt, at Talen er saa indholdsløs og saa tynd som muligt.

Jeg vil til sidst sige et Par Ord om Forfatningsspørgsmaalet. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har udtalt — jeg har set det refereret i „Nationaltidende“ — at „vi Konservative“, som man vilde regne stammer fra Estrup, er mere frisindede, har mere vidtgaende Planer i Forfatningsspørgsmaalet end Venstre, der jo væsentlig er udgaaet fra Berg og disse Folk. Det var naturligvis en meget smuk Gestus. Nu mener jeg, at det ikke er nødvendigt for Venstre at gøre en saadan Gestus. Vor Stilling til Forfatningsspørgsmaalet gennem Tiderne er kendt. Vi har holdt paa den almindelige Valgret, vi har holdt paa, at Junigrundloven var Folkets moralske Ret, men vi har ikke derfor holdt paa en Forfatning omtrent med hvad som helst.

Junigrundloven havde for det første den højere Valgretsalder, 30 Aar, til Folketinget, og den havde dette, at for at have Valgret skulde man kunne forsørge sig selv. Der er vel ingen, der her tænker paa den forsikringsmæssige Del af Understøttelsen; skal vi sammenligne det med Nutiden, maa vi nærmest tænke paa Kommunehjælpen. Den Bestemmelse havde Junigrundloven, og hvad Valgretsalderen angaar, var disse gamle Demokrater ikke særlig ivrige efter at nedsætte den. Jeg mindes et Vælgermøde i Hjørringkredsen, hvor et Par ansete Rigsdagsmænd af Venstre foreslog Forsamlingen at nægte en konservativ Redaktør at udtale sig, fordi han endnu ikke var Vælger, endnu ikke havde naaet de 30 Aar. Naa, det var nu i Provisorietiden, og der skete jo mange Ting den Gang, som man maaske ikke helt vilde tænke sig mulige i vore Dage; men altsaa, det var ikke Folk, der løb løbsk paa Forfatningsspørgsmaalets Omraade.

Nu kan man sige, at England har ogsaa 21 Aars Valgretsalder. Ja, det er sandt, men de har ogsaa Valg i Enkeltmandskredse med Omvalg til Underhuset (*Christmas Møller*: Ikke Omvalg). Ja, saa har de Valg i Enkeltmandskredse, og det har vi forladt her. Det var en Styrkelse af Forfatningslivet, og det er beklageligt, at det er forladt her. Det er ligesom med Arveafgiften: den var høj i England, og det skulde vi efterligne her; men saa havde de hverken Indkomst- eller Formueskat; vi har altid skullet tage et eller andet, hvor de var videre end

vi, men uden at tænke paa hele det samlede Problem.

Men jeg vil sige, at selv om det kan gaa udmærket i England med 21 Aars Valgretsalderen, er det ikke sikkert, at det kan passe i Danmark. Vort Frihedsliv har ikke 600—700 Aar paa Bagen som det engelske eller 500 Aar som det svenske; det er forholdsvis kort, og i den Tid har vi gennemgaaet provisorisk Regimente og andre Ting, hvor alt blev fortærsket og overdrevet. Dette Land har været hærget af politiske Teoretikere og Fanatikere, og derfor er det ikke sikkert, at de Forfatningsforhold, der kan passe i et andet Land, passer hos os.

Jeg beklager, at de Konservative under Hensyn til Fortiden og en øjeblikkelig Chance i Agitationen har set sig foranlediget til at spille ud stærkere end vi mere besindige Venstremænd; det kan føre til, at Regeringen kommer til at gaa videre med sit Forslag i Forfatningsspørgsmaalet, end den i og for sig ellers havde tænkt sig.

Hans Pinstrup: Den 10. Oktober sidste Aar indsendte Læsø Sogneraad og Østerby Havneudvalg et Andragende til Ministeriet for offentlige Arbejder om et Tilskud paa 144 000 Kr. svarende til 60 pCt. af de anslaaede Udgifter ved en nærmere beskrevet Udvidelse af Østerby Havn. Paa dette Andragende har Ministeriet senere svaret, at Betingelsen for at optage det omhandlede Udvidelsesarbejde til Overvejelse maatte være, at det over for Ministeriet dokumenteredes, at Halvdelen af Overslagssummen kan skaffes til Veje fra anden Side, samt gaves forskellige Garantier mod Overskridelser og for Havnens fremtidige Vedligeholdelse.

Det sidste er Sogneraadet indforstaaet med. Derimod gør, hvad det første Punkt angaar, ganske særlige Forhold sig gældende for denne Havn, Forhold, der fuldt ud berettiger, at Staten stiller sig mere imødekommende med Hensyn til Støtte end over for Fiskerihavne i Almindelighed. Udvidelsen af Havnen er nemlig ikke paakrævet af Hensyn til den i Østerby hjemmehørende Fiskerflaade, men derimod udelukkende nødvendiggjort af fremmede og især udenlandske Fiskeres Benyttelse af Havnen.

Ca. 4 Maaneder af Aaret er Havnen praktisk talt blokeret af fremmede Fiskere. Hyppigt ligger der 70—100 svenske Fiskerfartøjer samtidig i Havnen. For de i Østerby hjemmehørende Fiskere betyder dette katastrofale Forhold, idet de driver deres Fiskeri om Dagen og gaar i Havn om Aftenen,